

кїж, Сиріж и на островъ Кипръ. Така ся испълни сказано-то Марк. 16; 20. дванадесетъ-тѣ Апостоли, кои-то вече въ врѣме-то на Іисуса направихъ първи-тѣ опыты на апостолскѫ-тѣ си дѣятелность, и замѣстихъ съ Апостола Маттея мѣсто-то кое-то останжало праздно чрѣзъ отстѣпваніе-то на Іуда, повече оставилъ Иерусалимъ и търсяхъ на вънь мѣста за работѣ-тѣ си, само нѣколко останжихъ въ Иерусалимъ. Нѣ освѣнъ тѣхъ намѣрихъ ся и помежду първи-тѣ Христіани лица, способни да бѫдатъ учители и настоятели (Дѣян. 6; 5.). Проповѣди-тѣ имъ въ Иерусалимъ както и по вънь бѣхъ силно засвидѣтелствуваны съ чудны дарбы и чудодѣянія. (Марк. 16; 20. Дѣян. 2; 43. 4; 15. 5; 12. и пр. 19; 11. 12 и пр.).

Въ онова врѣме ся случи че велможъ-тѣ на Кандакиј, Еюопска-та царица при потокѣ-тѣ Соприкъ, памѣри едно съкровище кое-то бѣше по-сѫж-

поцѣнно отъ всички-тѣ съкровища кои-то ся на-
мирахъ подъ негово-то управление. Не е за очюд-
ваніе че той отхождаше на путь-тѣ си радостенъ !